

הרומן החדש של אייבי נתן

האשה היפה ביותר בארץ

השחקן חנן גורדלמן הולך לארגן לעצמו, בקרוב, את החמה היפה ביותר בארץ — אשת החברה הנוהרת מלכה רוזנשטיין.

את זה הוא עושה על-ידי כך שהוא הולך להתחתן עם בתה (מנישואיה הראשונים) של מלכה, רות. הוא הכיר אותה לפני שנתיים, נהיה החבר הראשון שלה, ועתה יהיה גם הבעל הראשון שלה. מייד אחרי החתונה, ייצא חנן לארצות הברית, להופעה שם עם להקת כרמון. ואם עולם כמינהגו ינהג, והזוג הצעיר יילך בדרך שאר זוגות צעירים, ויביא תינוק צעיר

האחרון, רואים גם את טייס ה- שלום אייבי נתן, ולהיפך. סתם בן-לוויה, הסבירו לי. כמו רפי נלסון בדרום, ככה אייבי בצפון.

אלא שמאוחר יותר, החלטתי שהייצוג הזה קצת ייצוגי מדי, בתור סתם ייצוג. אייבי לוקח את אנה מהמלון. אייבי מחזיר את אנה למלון ואני יודעת, אני יודעת שהם גרים באותה קומה ב„שרתון“. לזה בדיוק אני מתכוונת. ב„פאב“ הם ביחד. בבנו-רת סרטו של זאק טאטי, „המכוננת שלי“, הם ביחד. במסעדה של גמליאל בכרם הם ביחד. ובכל מקום שהם יחד — הם מחזיקים ידיים.

ואם אתם ממשכים להתעקש לקרוא לזה ייצוג — יבושם לכם.

מקום שרואים את השחקנית ה- צרפתייה אנה קארינה, בזמן

בהתחלה, ניסו לספר לי שזה סתם לצרכי ייצוג — זה שבכל

אייבי נתן ואנה קארינה

מועמדת להיות סבתא רוזנשטיין

לעולם — אני אחיה מוכנה לשלם כל מחיר שבעולם, לראות את הסבתא סטיילט בדיונגוף, כשהיא דוחפת לפניה את העגלה עם הנכד הבכור שלה.

וכלתו, יפית, עברו בין המסובים ה- אפלים והעליונים, צפו בעניין איך דודו טופף מפלרטט עם לנה, אשת חייס סבן. איך דני גרנות מפלרטט עם אשתו היפה טובה'לה. וכן הלאה וכן הלאה. כאשר הגיעו מהמלון שני ארגוני הוויסקי, שלא הובאו בסיבוב הראשון, יצאה החתונה באופן סופי מהאפלה וה- מחתרת, והשמחה האמיתית החלה.

גירושין במשפחה - שמחה במשפחה

מעולם היא לא נשמעה לי כל כך מאושרת, מנדי שאולרי, כמו במכתבים שמגיעים ממנה מספרד, מהחילה של חידה, ורנר שטראוב, בעל טיפנים. היא מצאה לה סוף-סוף בית, וגבר, ושלא, וכל זה. והיא לא יכולה לחכות כבר לרגע שהגט יגיע. מרוב שמחה, היא תבוא אז אפילו לביקור בארץ.

כניל בצד הישראלי של המשפחה. לשאלתי הדיסקרטית, אישר לי בעלה, עדיין, של מנדי, רפי שאולרי: „כן, זה נכון. פתחנו בהליכי גירושין לפני חודש“.

וקשה לי, למרות מאמצי, לגלות בקולו את נימת הצער והאבל ההולמת, לפי האתיקה הכרוה שוברת לב מעין זו.

ילכו להתחתן במקום אחר. מה עושים? התחילו לצלצל לכל ה- אולמות בתל-אביב, ומובן שכולם היו תפוסים. בלית-ברירה, אספנו את החתן, הכלה, עוגת-החופה, והאורחים, והעביר-רו את כל הכבודה ל„גן-הוואי“, ש- סגור בכלל בעונה זו, ואפילו השמל אין בו.

לא שהאפלה הפריעה למישהו. החתן

חתונה במחתרת

היתה זו החתונה המצחיקה של ה- שנה. לא פלא, כשהחתן הוא מצחיק מיקצועי כמו הברדן אבי בחט. זאת היתה צריכה להיות חתונה ב- מחתרת. היא נועדה להיערך בבאר של מלון „רמת-אביב“, המנוהל על-ידי יאנוש (הבאר, לא המלון). אבל מאחר שהנהלת המלון מעוניינת שיעשו אצלה חתונות רק במלון עצמו, ולא בבאר, החליטו לקרוא לעסק מסיבה.

אז מי סבא בא, ובשמונה בערב, ב- יום ראשון השבוע, באו כולם — כולל מי שלא היה צריך לבוא: הנהלת ה- מלון, שהודיעה למסובים העליונים ש-

כדי לטשטש את הקשר. הדבר האחרון שמטה הברירה רצה, בימים אלה, זה שגם צימוק נוסף זה יצוץ לאור ה- שמש.

אבל הוא בכל זאת צץ, כמובן. ה- אמת, משמע, היא כמו שמן. תמיד צפה על פני המים, אם אתם מבינים לכוונתי.

מזכירת הקצין הבכיר

השערויה של רבי-פקד שמואלרי, קצין-הניהול של משטרת ירושלים, שהושעה מתפקידו בגלל כמה עבירות קטנות על החוק, האתיקה, הטעם ה- טוב, ועוד כמה דברים — גרמה בעיות רציניות במטה משטרת ירו-שלים. ואני לא מתכוונת לכל ידידיו הקצינים הבכירים, שידעו על מעשיו ושתקו בקולגיאיות ראויה לציון — אלא במיוחד לקצין בכיר מסויים אחד, שבגלל שמואלי נאלץ עתה להיפרד ממזכירתו-פילגשו.

הרומן של הקצין הבכיר — והי- גשווי — עם מזכירתו, היה ידוע כמור-בן לכל חבריו במטה. ולא רק ב- מטה. המאהב הגלהב נהג להציף את משוש חייל במתנות ותכשיטים שקנה לה בעיר העתיקה — בחלקן בצ'קים בלי כיסוי. אבל אצל קצין-משטרה בכיר זה לא כלי-כך נורא. פעם הוא הרי ישלם אותם.

הוא נהג לבקר איתה באורח קבע במסעדת שמש, כשהוא מזמין שם את המנות היקרות ביותר, ומשלם באופן הפגנתי בצ'ק פתוח, שאותו היה מניח על השולחן — כשבצל המסעדה מ- תף פעולה עם ההצגה, ובאופן הפגנתי לא פחות נוטל את הצ'ק וקורע אותו בגדיבות לגורים. בקיצור — בחור עליו ולעניין.

עד שבא פתאום שמואלי עם המש- איות המרגיזות שלו, והרס את ה- אידיליה. בהתייעצות של צוות-חשיבה לענייני שמירת דיסקרציה, החלט ל- העביר את המז-פילגשו לתפקיד אחר.

אבי בהט ואשתו